

Sygn. akt II Cz 978/13

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy Wydział II Cywilny- Odwoławczy

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSO Irena Dobosiewicz

Sędzia : SO Maria Leszczyńska (spr.)

Sędzia : SO Aurelia Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2014 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa : D. K. (1) i S. K.

przeciwko : Bankowi (...) w I.

o : pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

na skutek zażalenia powodów

na postanowienie Sądu Rejonowego w Inowrocławiu

z dnia 02 września 2013 r. sygn. akt I C 432/12

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

Na oryginale właściwe podpisy

sygn. akt. II Cz 978/13

UZASADNIENIE

Powodowie D. i S. K. wnieśli do Sądu Rejonowego w Inowrocławiu przeciwko Bankowi (...) w I. pozew o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności.

Pismem z dnia 20 sierpnia 2012r. powodowie cofnęli pozew bez zrzeczenia się roszczenia.

Sąd Rejonowy w Inowrocławiu postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2013r. umorzył postępowanie. Na to postanowienie zażalenie wniósł wierzyciel i Sąd Rejonowy zaskarżonym postanowieniem z dnia 2.IX.2013r. zażalenie pozwanego uznał za oczywiście uzasadnione i uchylił postanowienie z dnia 22 sierpnia 2013 r. postępowanie w sprawie umorzył i zasądził od powodów solidarnie na rzecz pozwanego kwotę 2417 zł.

Wskazał Sąd, iż zażalenie wierzyciela okazało oczywiście uzasadnione, albowiem, tramy jest zarzut naruszenia przepisów postępowania, szczególności przepisu 203 § 3, w wyniku czego uniemożliwiono pozwanemu złożenie wniosku o przyznanie kosztów, nie zaczął też biec dla pozwanego termin do wniesienia zażalenia, a zatem na podstawie przepisu art.395§2 kpc orzeczono jak w punkcie 1 sentencji. Art. 203 § 1 kpc stanowi, że pozew może być cofnięty

bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Z kolei z art. 355 § 1 kpc wynika, że Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. W przedmiotowej sprawie powód przed rozpoczęciem rozprawy cofnął pozew i a więc z uwagi na powyższe, po myśli przepisów art. 355 § 1 kpc w zw. z art. 203 § 1 kpc, Sąd orzekł jak w punkcie 2 sentencji postanowienia. W sytuacji, gdy w chwili wniesienia pozwu powództwo było zasadne, traktuje się powoda cofającego pozew jako stronę wygrywającą proces, natomiast w przedmiotowej sprawie na skutek cofnięcia pozwu nie doszło do merytorycznej oceny zasadności powództwa, co oznacza, że pozwanemu zmuszonemu do podjęcia obrony przed żądaniem pozwu i który dla celów tej obrony poniósł koszty zastępstwa procesowego, należy się zwrot tych kosztów, wobec czego orzeczono jak w punkcie 3 sentencji postanowienia. Powodowie w piśmie, w którym cofnęli pozew wnioskowali co prawda o zastosowanie przepisu art. 102 kpc i nieobciążanie ich kosztami, ale nie wskazali dlaczego ich zdaniem przyjąć należy, że zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek warunkujący zastosowanie przewidzianego w art. 102 kpc rozwiązania.

Zażalenie na postanowienie zawarte w punkcie 3 wniosli powodowie. Domagali się zmiany tego postanowienia poprzez nieobciążanie powodów kosztami zastępstwa prawnego w wysokości 2417 zł.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie powodów nie zasługiwało na uwzględnienie.

Skarżący wnosząc o zastosowanie przepisu art. 102 kpc i nieobciążanie ich kosztami procesu wskazali na dwie okoliczności. Po pierwsze na swoją trudną sytuację majątkową, a po drugie na stosunkowo niewielki nakład pracy pełnomocnika w przyczynieniu się do wyjaśnienia i rozstrzygnięcia sprawy.

W ocenie Sądu Okręgowego w przedmiotowej sprawie brak jest okoliczności, które uzasadniałyby odstępianie od reguły wynikającej z art. 98 kpc i nieobciążanie powodów kosztami procesu poniesionymi przez pozwanego.

Przede wszystkim podkreślić należy, że nie przemawia za tym charakter sprawy i przebieg postępowania.

Powodowie decydując się na wniesienie pozwu o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego nie działali sami. Będąc przekonani o słuszności swojego roszczenia, skorzystali z pomocy profesjonalnego pełnomocnika. Obszerny pozew i jego uzasadnienie zdeterminowały stronę przeciwną do sporządzenia obszernej odpowiedzi na pozew i ustosunkowanie się szczegółowo do wszystkich okoliczności łączących strony stosunku zobowiązaniowego. Po otrzymaniu odpowiedzi na pozew powodowie cofnęli pozew i nie zrzekli się roszczenia. Skutkowało to upoważnieniem pozwanego do żądania przyznania kosztów.

Sąd zasądził na rzecz pozwanego kwotę 2417 zł odpowiadającą jednokrotnej stawce wynagrodzenia pełnomocnika pozwanego i ustalonej w oparciu o § 6 ust.6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.IX.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Ustalone na tym poziomie wynagrodzenie odpowiadało niezbędnemu nakładowi pracy pełnomocnika, mając na względzie charakter sprawy.

Zastosowanie art. 102 kpc nie uzasadnia równej sytuacji majątkowej powodów.

Jak wynika z ich oświadczenia o stanie majątkowym i dochodach wynika, że posiadają oni dom o pow. 150 m², gospodarstwo rolne o pow. 17,47 ha, z którego się utrzymują, budynek gospodarczy o pow. 180 m², stodoły i garaż.

Pozostają w gospodarstwie domowym z M. K., która otrzymuje rentę w kwocie 800 zł miesięcznie oraz synem D. K. (2), który otrzymuje wynagrodzenie w kwocie 1300 zł miesięcznie. Mając na utrzymaniu pełnoletnią córkę.

Z załączonego do oświadczenia majątkowego zestawienia kosztów związanych z prowadzeniem gospodarstwa rolnego wynika, że ponoszą oni miesięcznie koszty w kwocie około 5600 zł. Zatem ich dochód miesięczny nie może być

niższy niż w/w kwota. Powodowie wnosząc pozew winni byli liczyć się z tym, że w związku z prowadzonym postępowaniem zobligowani będą do poniesienia określonych kosztów procesu, zaś pełnomocnik profesjonalny miał również świadomość tego, że w przypadku cofnięcia pozwu pozostanie co do zasady obowiązek zwrócenia kosztów procesu na rzecz strony przeciwnej.

Reasumując, rację miał Sąd I instancji, że w sprawie nie zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek do zastosowania prawidłowego z art. 102 kpc rozwiązania.

Z tych zatem przyczyn, zażalenie podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397§2 kpc.

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność z oryginałem